

SMERNICE

SMERNICA EVROPSKE CENTRALNE BANKE (EU) 2016/2298

z dne 2. novembra 2016

o spremembi Smernice (EU) 2015/510 o izvajanju okvira denarne politike Eurosistema (ECB/2016/31)

SVET EVROPSKE CENTRALNE BANKE JE –

ob upoštevanju Pogodbe o delovanju Evropske unije in zlasti prve alinee člena 127(2) Pogodbe,

ob upoštevanju Statuta Evropskega sistema centralnih bank in Evropske centralne banke ter zlasti prve alinee člena 3.1, členov 9.2, 12.1, 14.3 in 18.2 in prvega odstavka člena 20 Statuta,

ob upoštevanju naslednjega:

- (1) Enotna denarna politika zahteva opredelitev orodij, instrumentov in postopkov, ki jih uporablja Eurosistem, ki ga sestavljajo Evropska centralna banka (ECB) in nacionalne centralne banke držav članic, katerih valuta je euro (v nadaljnjem besedilu: NCB), da bi se ta politika izvajala na enoten način v vseh državah članicah, katerih valuta je euro.
- (2) Eurosistem lahko za namen operacij denarne politike izvaja avkcijske postopke s fiksno ali variabilno mero. Smernico Evropske centralne banke (EU) 2015/510 (ECB/2014/60) ⁽¹⁾ je treba spremeniti, da se vključi nekaj potrebnih tehničnih in redakcijskih izpopolnitev v zvezi z operativnimi koraki avkcijskih postopkov.
- (3) Eurosistem meni, da je treba v njegovem okviru za zavarovanje spremeniti kriterije primernosti in prilagoditi ukrepe za obvladovanje tveganj, ki se uporabljajo za nadrejene nezavarovane dolžniške instrumente, ki jih izdajo kreditne institucije ali investicijska podjetja ali z njimi tesno povezani subjekti, da se upošteva izvajanje Direktive 2014/59/EU Evropskega parlamenta in Sveta ⁽²⁾ v državah članicah.
- (4) Eurosistem je razvil enoten okvir za finančno premoženje, ki je primerno kot zavarovanje, tako da se vsi kreditni posli Eurosistema opravljajo na harmoniziran način s pomočjo izvajanja Smernice (EU) 2015/510 (ECB/2014/60) v vseh državah članicah, katerih valuta je euro. Svet ECB meni, da je treba v okvir Eurosistema za zavarovanje uvesti nekatere spremembe, s katerimi se bo pri tržnem finančnem premoženju omogočila vključitev struktur kuponov s potencialno negativnim denarnim tokom.
- (5) Eurosistem zahteva zagotavljanje celovitih in standardiziranih podatkov na ravni posameznega posojila o skladu finančnega premoženja, ki ustvarja denarni tok in s katerim so zavarovani listinjeni vrednostni papirji. Zadevne stranke morajo predložiti podatke na ravni posameznega posojila v repozitorij podatkov na ravni posameznega posojila, ki ga imenuje ECB. Zahteve Eurosistema za imenovanje repozitorijev podatkov na ravni posameznega posojila in dejanski postopek imenovanja je treba zaradi preglednosti dodatno pojasniti.
- (6) Da se zaščiti ustreznost zavarovanja Eurosistema, je treba spremeniti kriterije primernosti za bančna posojila in zlasti kriterij glede omejitev izvršitve zavarovanja. NCB bi morale pri sprejetju bančnih posojil v zavarovanje izvesti posebne ukrepe za izključitev ali znatno zmanjšanje tveganja pobota. Bančna posojila, sklenjena pred 1. januarjem 2018, za katera ti ukrepi niso bili uporabljeni, se lahko mobilizirajo kot zavarovanje do 31. decembra 2019, pod pogojem, da so izpolnjeni vsi drugi kriteriji primernosti.

⁽¹⁾ Smernica Evropske centralne banke (EU) 2015/510 z dne 19. decembra 2014 o izvajanju okvira denarne politike Eurosistema (ECB/2014/60) (Smernica o splošni dokumentaciji) (UL L 91, 2.4.2015, str. 3).

⁽²⁾ Direktiva 2014/59/EU Evropskega parlamenta in Sveta z dne 15. maja 2014 o vzpostavitvi okvira za sanacijo ter reševanje kreditnih institucij in investicijskih podjetij ter o spremembi Šeste direktive Sveta 82/891/EGS ter direktiv 2001/24/ES, 2002/47/ES, 2004/25/ES, 2005/56/ES, 2007/36/ES, 2011/35/EU, 2012/30/EU in 2013/36/EU in uredb (EU) št. 1093/2010 ter (EU) št. 648/2012 Evropskega parlamenta in Sveta (UL L 173, 12.6.2014, str. 190).

- (7) Za zaščito Eurosistema pred tveganjem finančne izgube v primeru neplačila nasprotne stranke morajo za primerno finančno premoženje, mobilizirano kot zavarovanje pri kreditnih poslih Eurosistema, veljati ukrepi za obvladovanje tveganj, določeni v naslovu VI dela 4 Smernice (EU) 2015/510 (ECB/2014/60). Na podlagi redne preveritve Eurosistemovega okvira za obvladovanje tveganj Svet ECB meni, da je potrebnih več prilagoditev.
- (8) Primerno finančno premoženje mora izpolnjevati zahteve Eurosistema glede kreditne kvalitete, določene v bonitetnem okviru Eurosistema, ki določa postopke, pravila in načine izvedbe, ki zagotavljajo, da primerno finančno premoženje izpolnjuje zahtevo Eurosistema glede visokih bonitetnih standardov. Na podlagi preveritve pravil bonitetnega okvira Eurosistema je treba izvesti posamezne spremembe, zlasti v zvezi s splošnimi kriteriji sprejemljivosti zunanjih bonitetnih institucij in dodatnimi operativnimi zahtevami za zunanje bonitetne institucije, ki se nanašajo na krite obveznice.
- (9) Zaradi jasnosti je potrebnih več manjših tehničnih sprememb, na primer v zvezi s terminologijo o kritih obveznicah.
- (10) Zato je treba Smernico (EU) 2015/510 (ECB/2014/60) ustrezno spremeniti –

SPREJEL NASLEDNJO SMERNICO:

Člen 1

Spremembe

Smernica (EU) 2015/510 (ECB/2014/60) se spremeni:

1. člen 2 se spremeni:

(a) točka (12) se nadomesti z naslednjim:

„(12) ‚krita obveznica‘ pomeni dolžniški instrument, ki ima dvojno zavarovanje: (a) neposredno ali posredno s strani kreditne institucije in (b) z dinamičnim kritnim skladom obveznice, ter pri katerem ni nobenega tranširanja tveganja;“;

(b) vstavi se naslednja točka (46a):

„(46a) ‚investicijsko podjetje‘ pomeni investicijsko podjetje v smislu točke (2) člena 4(1) Uredbe (EU) št. 575/2013;“;

(c) točka (48) se nadomesti z naslednjim:

„(48) ‚jumbo krita obveznica‘ pomeni krito obveznico z obsegom izdaje vsaj 1 milijardo EUR, za katero vsaj trije vzdrževalci trga redno nudijo nakupne in prodajne kotacije;“;

(d) točka (71) se nadomesti z naslednjim:

„(71) ‚druge krite obveznice‘ pomenijo strukturirane krite obveznice ali *multi cédulas*;“;

(e) točka (74) se nadomesti z naslednjim:

„(74) ‚javna bonitetna ocena‘ pomeni bonitetno oceno, ki: (a) jo izda ali odobri bonitetna agencija, ki je registrirana v Uniji in jo Eurosistem sprejme kot zunanjo bonitetno institucijo, in (b) se javno razkrije ali se distribuira na podlagi naročniškega razmerja;“;

(f) točka (88) se nadomesti z naslednjim:

„(88) ‚strukturirana krita obveznica‘ pomeni krito obveznico razen *multi cédulas*, ki ni izdana v skladu z zahtevami iz člena 52(4) Direktive 2009/65/ES Evropskega parlamenta in Sveta (*);

(*) Direktiva 2009/65/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 13. julija 2009 o usklajevanju zakonov in drugih predpisov o kolektivnih naložbenih podjetjih za vlaganja v prenosljive vrednostne papirje (KNPVP) (UL L 302, 17.11.2009, str. 32).“;

(g) točka (94) se nadomesti z naslednjim:

„(94) ‚krita obveznica, skladna s KNPVP‘ pomeni krito obveznico, ki je izdana v skladu z zahtevami iz člena 52 (4) Direktive 2009/65/ES;“;

2. člen 25 se spremeni:

(a) v odstavku 1 se tabela 4 nadomesti z naslednjim:

„Tabela 4

Operativni koraki pri avkcijskih postopkih

Korak 1: najava avkcije

(a) ECB javno najavi avkcijo

(b) NCB javno najavi avkcijo in jo neposredno najavi posameznim nasprotnim strankam (če menijo, da je to potrebno)

Korak 2: Priprava in predložitev protiponudb s strani nasprotnih strank

Korak 3: Zbiranje protiponudb s strani Eurosistema

Korak 4: Dodelitev in objava rezultatov avkcije

(a) ECB odloči o dodelitvi

(b) ECB javno objavi rezultate dodelitve

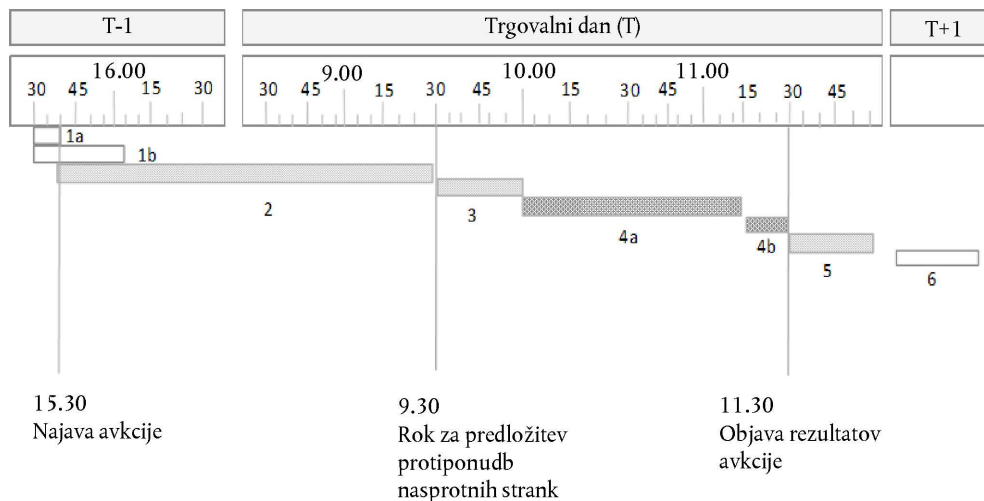
Korak 5: pošiljanje obvestil uspešnim ponudnikom

Korak 6: poravnava transakcij“;

(b) v odstavku 2 se tabeli 5 in 6 nadomestita z naslednjim:

„Tabela 5

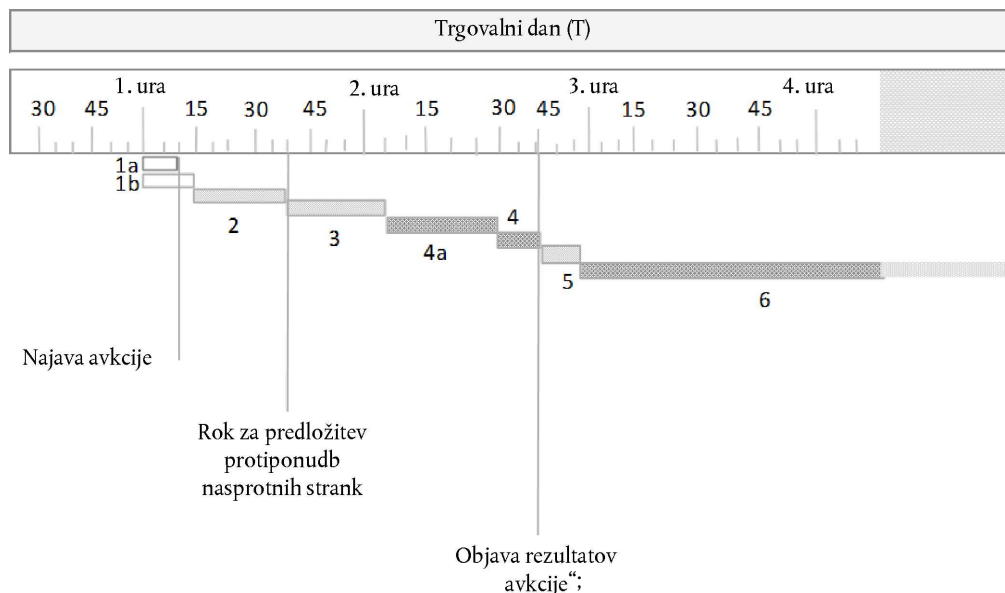
Približen časovni okvir za operativne korake pri standardnih avkcijah (ure so navedene po srednjeevropskem času ⁽¹⁾)

⁽¹⁾ Srednjeevropski čas upošteva spremembo na srednjeevropski poletni čas.

Tabela 6

Približen časovni okvir za operativne korake pri hitrih avkcijah (ure so navedene po srednjeevropskem času)

3. v členu 30 se odstavek 1 in 2 nadomestita z naslednjim:

„1. Standardne avkcije ECB vnaprej javno najavi. Poleg tega lahko NCB najavijo standardne avkcije javno in neposredno nasprotnim strankam, če menijo, da je to potrebno.“

2. Hitre avkcije lahko ECB vnaprej javno najavi. Pri hitrih avkcijah, ki so vnaprej javno najavljene, lahko NCB neposredno stopijo v stik z izbranimi nasprotnimi strankami, če menijo, da je to potrebno. Pri hitrih avkcijah, ki niso vnaprej javno najavljene, NCB neposredno stopijo v stik z izbranimi nasprotnimi strankami.“;

4. v členu 43 se odstavek 1 nadomesti z naslednjim:

„1. ECB javno objavi rezultate avkcije v svoji odločitvi o dodelitvi na avkciji. Poleg tega lahko NCB javno objavijo odločitev ECB o dodelitvi na avkciji in o njej neposredno obvestijo nasprotne stranke, če menijo, da je to potrebno.“;

5. v členu 55a se odstavek 3 nadomesti z naslednjim:

„3. V primeru podružnic se informacije, ki se poročajo v skladu z odstavkom 1, nanašajo na institucijo, ki ji podružnica pripada.“;

6. v členu 61 se odstavek 1 nadomesti z naslednjim:

„1. ECB objavi posodobljen seznam primernega tržnega finančnega premoženja na svoji spletni strani v skladu z metodologijo, ki je navedena na njeni spletni strani, in ga posodablja vsak dan, ko je sistem TARGET2 odprt za poslovanje. Tržno finančno premoženje, ki se uvrsti na seznam primernega tržnega finančnega premoženja, postane primerno za uporabo pri kreditnih poslih Eurosistema, ko se objavi na seznamu. Kot izjema od tega pravila lahko Eurosistem v posebnem primeru kratkoročnih dolžniških instrumentov, ki se poravnajo z valuto isti dan, določi, da so ti primerni od datuma izdaje. Finančno premoženje, ocenjeno v skladu s členom 87(3), se ne objavi na tem seznamu primernega tržnega finančnega premoženja.“;

7. v členu 63 se odstavek 1 nadomesti z naslednjim:

„1. Dolžniški instrumenti so primerni, če imajo do zapadlosti naslednje strukture kuponov:

(a) fiksni ali večstopenjski kuponi ali so brez kuponov, z vnaprej določenim razporedom kuponov in vnaprej določenimi vrednostmi kuponov, ali

- (b) variabilni kuponi, ki imajo naslednjo strukturo: obrestna mera kupona = (referenčna mera * l) ± x, pri čemer je $f \leq$ obrestna mera kupona $\leq c$, kjer velja:
- (i) referenčna mera je v posameznem trenutku samo eno od naslednjega:
    - obrestna mera na eurskem denarnem trgu, npr. EURIBOR, LIBOR ali podoben indeks,
    - stopnja za zamenjave s konstantno zapadlostjo, npr. CMS, EIISDA, EUSA,
    - donosnost državne obveznice iz euroobmočja ali indeksa več državnih obveznic iz euroobmočja z zapadlostjo enega leta ali manj,
    - indeks inflacije v euroobmočju;
  - (ii) f (spodnja meja), c (zgornja meja), l (faktor vzvoda) in x (pribitek) so, če so prisotni, številke, ki so vnaprej opredeljene ob izdaji ali se lahko skozi čas spreminjajo samo v skladu z načrtom, vnaprej opredeljenim ob izdaji, pri čemer je l večji od nič v celotni življenjski dobi finančnega premoženja. Pri variabilnih kuponih, kjer je referenčna mera indeks inflacije, je l enak ena.“;

8. vstavi se naslednji člen 77a:

„Člen 77a

Omejitve naložb za listinjene vrednostne papirje

Naložbe dobroimetja na bančnih računih izdajatelja ali posredniškega nosilca s posebnim namenom v skladu z dokumenti o transakcijah ne smejo vsebovati, v celoti ali delno, dejansko ali potencialno, tranš drugih listinjenih vrednostnih papirjev, kreditnih zapisov, poslov zamenjav ali drugih izvedenih finančnih instrumentov, sintetičnih vrednostnih papirjev ali podobnih terjatev.“;

9. v členu 73 se odstavek 7 črta;

10. v členu 78 se odstavek 1 nadomesti z naslednjim:

„1. Celoviti in standardizirani podatki na ravni posameznega posojila o skladu finančnega premoženja, ki ustvarja denarni tok in s katerim so zavarovani listinjeni vrednostni papirji, so dostopni v skladu s postopki, določenimi v Prilogi VIII, ter vključujejo informacije o zahtevani oceni kakovosti podatkov in zahteve za Eurosistemovo imenovanje repozitorijev podatkov na ravni posameznega posojila. Eurosistem pri oceni primernosti upošteva: (a) vsak primer, ko podatki niso poročani, in (b) kako pogosto posamezna polja za podatke na ravni posameznega posojila ne vsebujejo smiselnih podatkov.“;

11. v oddelku 2 poglavja 1 naslova II dela 4 se vstavi naslednji pododdelek 4:

„Pododdelek 4

Posebni kriteriji primernosti za nekatere nezavarovane dolžniške instrumente

Člen 81a

Kriteriji primernosti za nekatere nezavarovane dolžniške instrumente

1. Nezavarovani dolžniški instrumenti, ki jih izdajo kreditne institucije ali investicijska podjetja ali subjekti, ki so z njimi v tesni povezavi, kakor je opredeljeno v členu 138(2), so primerni, če izpolnjujejo splošne kriterije primernosti, ki se nanašajo na vse vrste tržnega finančnega premoženja, določene v oddelku 1, razen zahteve iz člena 64, kadar je nezavarovani dolžniški instrument zakonsko podrejen.

2. V tem pododdelku zakonska podrejenost pomeni, da je nezavarovani dolžniški instrument, ki ni podrejen na podlagi pogojev dolžniškega instrumenta, tj. ki ni pogodbeno podrejen, podrejen na podlagi zakonskega okvira, ki velja za izdajatelja.“;

12. v členu 83 se točka (a) nadomesti z naslednjim:

„(a) Bonitetna ocena zunanje bonitetne institucije za izdajo: to je ocena kreditne kvalitete, ki jo da zunanja bonitetna institucija za izdajo ali, če bonitetne ocene za izdajo s strani iste zunanje bonitetne institucije ni, za program ali serijo izdaj, v okviru katere(-ga) je finančno premoženje izdano. Bonitetna ocena zunanje bonitetne institucije za program ali serijo izdaj pride v poštev samo, če se nanaša na konkretno finančno premoženje, katerega kreditna kvaliteta se preverja, in jo zunanja bonitetna institucija izrecno in nedvoumno poveže s kodo ISIN ter če ne obstaja druga bonitetna ocena za izdajo s strani iste zunanje bonitetne institucije. Pri bonitetnih ocenah zunanje bonitetne institucije za izdajo Eurosistem ne razlikuje bonitetnih ocen glede na prvotno zapadlost finančnega premoženja.“;

13. v členu 104 se vstavi naslednji odstavek 3a:

„3a. NCB od 1. januarja 2018 uporabljajo mehanizem, s katerim zagotovijo izključitev tveganja pobota ali njegovo znatno zmanjšanje, ko sprejmejo v zavarovanje bančna posojila, sklenjena po navedenem datumu. Bančna posojila, sklenjena pred 1. januarjem 2018, za katera ta mehanizem ni bil uporabljen, se lahko mobilizirajo kot zavarovanje do 31. decembra 2019, pod pogojem, da so izpolnjeni vsi drugi kriteriji primernosti.“;

14. člen 120 se spremeni:

(a) odstavka 1 in 2 se nadomestita z naslednjim:

„1. Za namene bonitetnega okvira Eurosistema so splošni kriteriji sprejemljivosti zunanjih bonitetnih institucij naslednji:

(a) zunanje bonitetne institucije mora registrirati Evropski organ za vrednostne papirje in trge v skladu z Uredbo (ES) št. 1060/2009;

(b) zunanje bonitetne institucije morajo izpolnjevati operativne kriterije in zagotoviti ustrezno pokritost, da se zagotovi učinkovito izvajanje bonitetnega okvira Eurosistema. Bonitetne ocene zunanjih bonitetnih institucij se uporabljajo zlasti pod pogojem, da ima Eurosistem na voljo informacije o teh ocenah ter informacije, potrebne za primerjavo in vzporedbo ocen z Eurosistemovimi stopnjami kreditne kvalitete in za namene postopka spremljanja zanesljivosti po členu 126.

2. Eurosistem si pridržuje pravico, da odloči, ali bo na podlagi vloge bonitetne agencije začel postopek ugotavljanja sprejemljivosti za bonitetni okvir Eurosistema. Eurosistem pri odločanju med drugim upošteva, ali bonitetna agencija zagotavlja ustrezno pokritost za učinkovito izvajanje bonitetnega okvira Eurosistema v skladu z zahtevami iz Priloge IXa.“;

(b) vstavi se naslednji odstavek 2a:

„2a. Potem ko Eurosistem začne postopek za ugotavljanje sprejemljivosti za bonitetni okvir Eurosistema, prouči vse dodatne informacije, ki jih šteje za pomembne za zagotovitev učinkovitega izvajanja bonitetnega okvira Eurosistema, vključno z zmožnostjo zunanje bonitetne institucije, da izpolni kriterije in pravila postopka spremljanja zanesljivosti v bonitetnem okviru Eurosistema v skladu z zahtevami iz Priloge IX ter posebne kriterije iz Priloge IXb (če pridejo v poštev). Eurosistem si pridržuje pravico, da odloči, ali bo zunanjo bonitetno institucijo sprejel za namene bonitetnega okvira Eurosistema, na podlagi prejetih informacij in lastnega skrbnega pregleda.“;

15. v členu 122(3) se točka (b) nadomesti z naslednjim:

„(b) posodobljeno oceno pristojnega organa, ki odraža trenutno razpoložljive informacije o vseh vprašanih, ki vplivajo na uporabo internega bonitetnega sistema za namene zavarovanja, in o vseh vprašanih v zvezi s podatki, ki se uporabljajo v postopku spremljanja zanesljivosti v bonitetnem okviru Eurosistema;“;

16. v členu 137 se odstavek 2 nadomesti z naslednjim:

„2. Uporabljajo se splošni kriteriji primernosti tržnega finančnega premoženja, določeni v naslovu II dela 4, s to razliko, da se tržno finančno premoženje:

(a) lahko izda, hrani in poravnava zunaj EGP;

(b) je lahko denominirano v valutah, ki niso euro, in

(c) ne sme imeti kuponske vrednosti, ki bi povzročila negativen denarni tok.“;

17. v členu 138(3) se točka (a) nadomesti z naslednjim:

„(a) tesne povezave med nasprotno stranko in subjektom javnega sektorja iz EGP, ki je upravičen do odmerjanja davkov, ali kadar jamstvo za dolžniški instrument zagotavlja en ali več subjektov javnega sektorja iz EGP, ki so upravičeni do odmerjanja davkov, pri čemer ima zadevno jamstvo značilnosti, določene v členu 114, v vseh primerih ob upoštevanju člena 139(1);“;

18. v členu 139 se odstavek 1 nadomesti z naslednjim:

„1. Nezavarovanih dolžniških instrumentov, ki jih izda nasprotna stranka ali kateri koli subjekt, ki je z njo v tesni povezavi, kakor je opredeljeno v odstavku 2 člena 138, in za katere v celoti jamči en ali več subjektov javnega sektorja iz EGP, upravičenih do odmerjanja davkov, nasprotna stranka ne sme mobilizirati kot zavarovanje pri kreditnih poslih Eurosistema niti:

(a) neposredno niti

(b) posredno, kadar so vključeni v kritni sklad kritih obveznic.“;

19. v členu 141 se odstavek 1 nadomesti z naslednjim:

„1. Nasprotna stranka ne sme predložiti ali uporabiti kot zavarovanje nezavarovanih dolžniških instrumentov, ki jih je izdala kreditna institucija ali kateri koli drug subjekt, ki je s to kreditno institucijo v tesni povezavi, kolikor skupna vrednost takega zavarovanja, ki ga je izdala ta kreditna institucija ali drug subjekt, ki je z njo v tesni povezavi, presega 2,5 % skupne vrednosti finančnega premoženja, ki ga ta nasprotna stranka uporabi kot zavarovanje, po upoštevanju veljavnih odbitkov. Ta 2,5-odstotni prag se ne uporablja v nobenem od naslednjih primerov:

(a) če vrednost takega finančnega premoženja po upoštevanju veljavnih odbitkov ne presega 50 milijonov EUR ali

(b) če za to finančno premoženje jamči subjekt javnega sektorja, ki je upravičen do odmerjanja davkov, z jamstvom, ki ima značilnosti, določene v členu 114.“;

20. člen 143 se črta;

21. vstavi se naslednji člen 144a:

„Člen 144a

Primerno finančno premoženje z negativnim denarnim tokom

1. NCB določijo, da nasprotna stranka ostane odgovorna za pravočasno plačilo vsakršnega zneska negativnega denarnega toka v zvezi s primernim finančnim premoženjem, ki ga predloži ali uporabi kot zavarovanje.

2. Če nasprotna stranka ne izvrši plačila pravočasno v skladu z odstavkom 1, lahko to plačilo izvrši Eurosistem, ni pa tega dolžan storiti. NCB določijo, da mora nasprotna stranka Eurosistemu na podlagi njegove zahteve nemudoma povrniti vsak znesek negativnega denarnega toka, ki ga je plačal Eurosistem, ker ga ni plačala nasprotna stranka. Če nasprotna stranka ne izvrši plačila pravočasno v skladu z odstavkom 1, ima Eurosistem pravico, da nemudoma in brez predhodnega obvestila za znesek, enak znesku, ki ga mora Eurosistem plačati v imenu te nasprotne stranke, obremeniti:

(a) račun te nasprotne stranke v plačilnem modulu (PM račun) v sistemu TARGET2, kakor je določeno v členu 36(6) Priloge II k Smernici ECB/2012/27, ali

(b) na podlagi predhodnega pooblastila poravnalne banke PM račun poravnalne banke v sistemu TARGET2, ki se uporablja za kreditne posle Eurosistema te nasprotne stranke, ali

(c) kateri koli drug račun, ki se lahko uporablja za operacije denarne politike Eurosistema in ga ta nasprotna stranka ima pri NCB.

3. Vsak znesek, ki ga Eurosistem plača po odstavku 2 ter ga nasprotna stranka ne povrne nemudoma na podlagi zahteve in zanj Eurosistem ne more obremeniti nobenega ustreznega računa, kakor je določeno v odstavku 2, se šteje za posojilo Eurosistema, za katero se uporabi sankcija v skladu s členom 154.“;

22. v členu 154(1) se točka (a) nadomesti z naslednjim:

„(a) v zvezi s povratnimi transakcijami in valutnimi zamenjavami za namene denarne politike mora, kakor je določeno v členu 15, med celotnim trajanjem posamezne operacije ustrezno zavarovati in poravnati znesek, ki je bil dodeljen nasprotni stranki, vključno z neodplačanim zneskom posamezne operacije v primeru predčasne prekinitve, ki jo izvede NCB v preostalem času trajanja operacije;“;

23. v členu 154(1) se doda naslednja točka (e):

„(e) izpolniti mora obveznosti plačila v skladu s členom 144a(3).“;

24. v členu 156(1) se točka (a) nadomesti z naslednjim:

„(a) naloži denarna kazen;“;

25. v členu 156(4) se točka (a) nadomesti z naslednjim:

„(a) naloži denarna kazen;“;

26. v členu 166 se doda naslednji odstavek 4a:

„4a. Vsaka NCB mora uporabljati pogodbene dogovore ali predpise, ki zagotavljajo, da je domači NCB kadar koli pravno omogočeno, da v primeru, če nima na voljo nobenega sredstva iz člena 166(2), naloži denarno kazen za neizpolnitev obveznosti nasprotne stranke, da v celoti ali delno povrne ali plača kateri koli znesek posojila ali cene povratnega nakupa ali dostavi kupljeno finančno premoženje ob zapadlosti ali ko je to drugače dolžna storiti. Denarna kazen se izračuna v skladu z odstavkom 1(a) ter odstavkoma 2 in 4 oddelka I Priloge VII k tej smernici, ob upoštevanju zneska denarnih sredstev, ki ga nasprotna stranka ni mogla plačati ali vrniti, ali vrednosti finančnega premoženja, ki ga nasprotna stranka ni mogla dostaviti, in števila koledarskih dni, ko nasprotna stranka ni izvedla plačila, vračila ali dostave.“;

27. priloge VII, VIII in XII se spremenijo ter vstavita se novi prilogi IXa in IXb v skladu s Prilogo k tej smernici.

Člen 2

Začetek učinkovanja in izvedba

1. Ta smernica začne učinkovati na dan, ko so o njej uradno obveščene nacionalne centralne banke držav članic, katerih valuta je euro.

2. Nacionalne centralne banke držav članic, katerih valuta je euro, sprejmejo ukrepe, ki so potrebni za uskladitev s to smernico, in jih uporabljajo od 1. januarja 2017. O besedilih in sredstvih, ki se nanašajo na te ukrepe, obvestijo ECB najpozneje do 5. decembra 2016.

Člen 3**Naslovniki**

Ta smernica je naslovljena na vse centralne banke Eurosistema.

V Frankfurtu na Majni, 2. novembra 2016

Za Svet ECB
Predsednik ECB
Mario DRAGHI

PRILOGA

Priloge VII, VIII in XII k Smernici (EU) 2015/510 (ECB/2014/60) se spremenijo ter vstavita se novi prilogi IXa in IXb:

1. v Prilogi VII se odstavek 1(b) nadomesti z naslednjim:

„(b) Za neizpolnjevanje obveznosti iz člena 154(1)(d) ali (e) se denarna kazen izračuna po obrestni meri mejnega posojila, ki je veljala na dan, ko se je neizpolnjevanje začelo, povečani za 5 odstotnih točk. Ob ponovljenih kršitvah obveznosti iz člena 154(1)(d) ali obveznosti iz člena 154(1)(e) v obdobju 12 mesecev od dneva prve kršitve se kazenska obrestna mera zviša za dodatnih 2,5 odstotne točke za vsako ponovno kršitev.“;

2. v Prilogi VII se odstavek 5(a) nadomesti z naslednjim:

„(a) Obdobje odloga sedmih koledarskih dni se uporabi, če je kršitev posledica spremembe v vrednotenju, ne da bi bili predloženi dodatni taki nezavarovani dolžniški instrumenti in ne da bi bilo finančno premoženje umaknjeno iz celotnega sklada finančnega premoženja, na podlagi naslednjega dejstva:

(i) vrednost teh že predloženih nezavarovanih dolžniških instrumentov se je povečala ali

(ii) skupna vrednost sklada finančnega premoženja se je zmanjšala.

V teh primerih se od nasprotne stranke zahteva, da v obdobju odloga prilagodi vrednost svojega celotnega sklada finančnega premoženja in/ali vrednost takih nezavarovanih dolžniških instrumentov, da zagotovi skladnost z veljavno omejitvijo.“;

3. v Prilogi VII se odstavek 6 nadomesti z naslednjim:

„6. Če je nasprotna stranka zagotovila informacije, ki negativno vplivajo na vrednost njenega zavarovanja z vidika Eurosistema v povezavi s členom 145(4), npr. netočne informacije o neodplačanem znesku uporabljenega bančnega posojila, ki so ali so bile napačne ali zastarele, ali če nasprotna stranka ne predloži pravočasno informacij, ki se zahtevajo po členu 101(1)(a)(iv), se za izračun denarne kazni v skladu z odstavkom 3 upošteva obseg (vrednost) zavarovanja, ki je negativno vplivalo na vrednost zavarovanja, in se ne uporabi obdobje odloga. Če se netočne informacije popravijo v ustreznem roku za obvestitev, npr. v primeru bančnih posojil najpozneje do zaključka naslednjega delovnega dne v skladu s členom 109(2), se kazen ne naloži.“;

4. v Prilogi VII se odstavek 7 nadomesti z naslednjim:

„7. Za neizpolnjevanje obveznosti iz člena 154(1)(d) ali (e) se denarna kazen izračuna po kazenski obrestni meri v skladu z odstavkom 1(b) od zneska nedovoljenega dostopa nasprotne stranke do mejnega posojila ali od zneska neplačanega posojila Eurosistema.“;

5. Priloga VIII se spremeni:

(a) naslov se nadomesti z naslednjim:

„ZAHTEVE ZA POROČANJE PODATKOV O LISTINJENIH VREDNOSTNIH PAPIRIH NA RAVNI POSAMEZNEGA POSOJILA IN POSTOPEK ZA EUROSISTEMOVO IMENOVANJE REPOZITORIJEV PODATKOV NA RAVNI POSAMEZNEGA POSOJILA“;

(b) uvodno besedilo se nadomesti z naslednjim:

„Ta priloga se uporablja za zagotavljanje celovitih in standardiziranih podatkov na ravni posameznega posojila o skladu finančnega premoženja, ki ustvarja denarni tok in s katerim so zavarovani listinjeni vrednostni papirji, kakor je določeno v členu 78, ter določa postopek za Eurosistemovo imenovanje repozitorijev podatkov na ravni posameznega posojila.“;

(c) oddelek I.1 se nadomesti z naslednjim:

„1. Zadevne stranke morajo predložiti podatke na ravni posameznega posojila v repozitorij podatkov na ravni posameznega posojila, ki ga imenuje ECB. Repozitorij podatkov na ravni posameznega posojila te podatke objavi v elektronski obliki.“;

(d) vstavi se naslednji nov oddelek IV:

„IV. IMENOVANJE REPOZITORIJEV PODATKOV NA RAVNI POSAMEZNEGA POSOJILA

I. **Zahteve za imenovanje**

1. Da bi bili repozitoriji podatkov na ravni posameznega posojila imenovani, morajo izpolniti upoštevne zahteve Eurosistema, ki vključujejo prost dostop, nediskriminacijo, obseg zajetja podatkov, ustrezno strukturo upravljanja in preglednost.
2. V zvezi z zahtevami glede prostega dostopa in nediskriminacije repozitorij podatkov na ravni posameznega posojila:
  - (a) pri zagotavljanju dostopa do podatkov na ravni posameznega posojila ne sme nepravilno diskriminirati med uporabniki podatkov;
  - (b) mora uporabljati kriterije za dostop do podatkov na ravni posameznega posojila, ki so objektivni, nediskriminatorni in javno dostopni;
  - (c) lahko omeji dostop samo toliko, kolikor je potrebno za izpolnitev zahteve glede sorazmernosti;
  - (d) mora vzpostaviti poštene postopke za primere, ko uporabnikom podatkov ali ponudnikom podatkov zavrne dostop;
  - (e) mora imeti potrebne tehnične zmogljivosti, da lahko uporabnikom podatkov in ponudnikom podatkov zagotovi dostop v vseh razumnih okoliščinah, kar vključuje postopke za varnostno kopiranje podatkov, ukrepe za varnost podatkov in ureditev za ponovno vzpostavitev delovanja po nesreči;
  - (f) uporabnikom podatkov ne sme zaračunavati stroškov za zagotavljanje ali izpis podatkov na ravni posameznega posojila, ki so diskriminatorni ali neupravičeno omejujejo dostop do podatkov na ravni posameznega posojila.
3. V zvezi z zahtevo glede obsega zajetja podatkov repozitorij podatkov na ravni posameznega posojila:
  - (a) mora vzpostaviti in ohranjati zanesljive tehnološke sisteme in operativne kontrole, ki mu omogočajo, da podatke na ravni posameznega posojila obdeluje na način, ki podpira zahteve Eurosistema za predložitev podatkov na ravni posojila v zvezi s primernim finančnim premoženjem, za katero veljajo zahteve za razkritje na ravni posameznega posojila, kakor je določeno v členu 78 in tej prilogi;
  - (b) mora Eurosistemu verodostojno dokazati, da bi mu tehnična in operativna zmogljivost dopuščala doseči velik obseg zajetja podatkov, če bi pridobil status imenovanega repozitorija podatkov na ravni posameznega posojila.
4. V zvezi z zahtevama glede ustrezne strukture upravljanja in preglednosti repozitorij podatkov na ravni posameznega posojila:
  - (a) mora vzpostaviti ureditev upravljanja, ki služi interesom deležnikov na trgu listinjenih vrednostnih papirjev s spodbujanjem preglednosti;
  - (b) mora vzpostaviti jasno dokumentirano ureditev upravljanja, spoštovati ustrezne standarde upravljanja in zagotavljati ohranjanje in vodenje primerne organizacijske strukture, da zagotovi neprekinjeno in pravilno delovanje, ter
  - (c) mora Eurosistemu odobriti zadosten dostop do dokumentov in podpornih informacij, da lahko redno spremlja stalno ustreznost strukture upravljanja repozitorija podatkov na ravni posameznega posojila.

II. **Postopki za imenovanje in preklic imenovanja**

1. Vlogo za Eurosistemovo imenovanje za repozitorij podatkov na ravni posameznega posojila je treba predložiti direktoratu Upravljanje s tveganji ECB. Vloga mora vsebovati ustrezno utemeljitev in popolno podporno dokumentacijo, ki dokazuje, da vložnik izpolnjuje zahteve za repozitorije podatkov na ravni posameznega posojila, določene v tej smernici. Vlogo, utemeljitev in podporno dokumentacijo je treba predložiti pisno in po možnosti v elektronski obliki.

2. ECB bo v 25 delovnih dneh od prejema vloge ocenila, ali je vloga popolna. Če vloga ni popolna, bo ECB določila rok, do katerega mora repozitorij podatkov na ravni posameznega posojila predložiti dodatne informacije.
3. Potem ko ECB oceni, da je vloga popolna, bo o tem ustrezno uradno obvestila repozitorij podatkov na ravni posameznega posojila.
4. Eurosistem bo v razumnem roku, kakor je določen v odstavku 6, proučil vlogo repozitorija podatkov na ravni posameznega posojila za imenovanje z vidika skladnosti tega repozitorija z zahtevami iz te smernice. Eurosistem lahko v okviru proučitve zahteva, da repozitorij podatkov na ravni posameznega posojila opravi eno ali več interaktivnih predstavitev v živo z zaposlenimi v Eurosistemu, da prikaže tehnične zmogljivosti repozitorija podatkov na ravni posameznega posojila, povezane z zahtevami iz odstavkov 2 in 3 oddelka IV.I. Če se taka predstavitev zahteva, se šteje za obvezno zahtevo v postopku na podlagi vloge.
5. Eurosistem lahko obdobje za proučitev podaljša za 20 delovnih dni, kadar oceni, da so potrebna dodatna pojasnila, ali kadar je zahteval predstavitev v skladu z odstavkom 4.
6. Eurosistem si bo prizadeval za sprejetje obrazložene odločitve o imenovanju ali zavrnitvi imenovanja v 60 delovnih dneh od uradne obvestitve iz odstavka 3 ali v 80 delovnih dneh od te uradne obvestitve, kadar se uporabi odstavek 5.
7. Eurosistem v petih delovnih dneh od sprejetja odločitve iz odstavka 6 o tej odločitvi uradno obvesti zadevni repozitorij podatkov na ravni posameznega posojila. Kadar Eurosistem zavrne imenovanje repozitorija podatkov na ravni posameznega posojila ali prekliče imenovanje repozitorija podatkov na ravni posameznega posojila, v uradnem obvestilu obrazloži svojo odločitev.
8. Odločitev, ki jo Eurosistem sprejme v skladu z odstavkom 6, začne učinkovati peti delovni dan po uradni obvestitvi v skladu z odstavkom 7.
9. Imenovani repozitorij podatkov na ravni posameznega posojila mora Eurosistem nemudoma obvestiti o vseh pomembnih spremembah v zvezi s svojim izpolnjevanjem zahtev za imenovanje.
10. Eurosistem bo preklical imenovanje repozitorija podatkov na ravni posameznega posojila, če:
  - (a) je repozitorij podatkov na ravni posameznega posojila dosegel imenovanje z navajanjem neresničnih podatkov ali na drug nezakonit način ali
  - (b) repozitorij podatkov na ravni posameznega posojila ne izpolnjuje več zahtev, na podlagi katerih je bil imenovan.
11. Odločitev o preklicu imenovanja repozitorija podatkov na ravni posameznega posojila začne učinkovati nemudoma. Listinjeni vrednostni papirji, v zvezi s katerimi so podatki na ravni posameznega posojila dostopni prek repozitorija podatkov na ravni posameznega posojila, katerega imenovanje je bilo preklicano v skladu z odstavkom 10, lahko ostanejo primerni kot zavarovanje pri kreditnih poslih Eurosistema, če so izpolnjene vse druge zahteve, za obdobje:
  - (a) do naslednjega datuma zahtevanega poročanja podatkov na ravni posameznega posojila, kakor je določeno v oddelku I.3, ali
  - (b) tri mesece po odločitvi iz odstavka 10, če je dovoljeno obdobje iz točke (a) za stranko, ki zagotavlja podatke na ravni posameznega posojila, tehnično neizvedljivo in se NCB, ki ocenjuje primernost, do naslednjega datuma zahtevanega poročanja podatkov na ravni posameznega posojila iz oddelka I.3 predloži pisno pojasnilo.

Po izteku tega obdobja morajo biti za te listinjene vrednostne papirje podatki na ravni posameznega posojila dostopni prek imenovanega repozitorija podatkov na ravni posameznega posojila v skladu z vsemi veljavnimi zahtevami Eurosistema.

12. Eurosistem bo na spletni strani ECB objavil seznam repozitorijev podatkov na ravni posameznega posojila, imenovanih v skladu s to smernico. Ta seznam se bo posodobil v petih delovnih dneh po sprejetju odločitve iz odstavka 6 ali odstavka 10.“;

6. vstavi se naslednja Priloga IXa:

„PRILOGA IXa

Minimalne zahteve glede pokritosti za zunanje bonitetne institucije v bonitetnem okviru Eurosistema

Ta priloga se uporablja za sprejetje bonitetne agencije kot zunanje bonitetne institucije v bonitetnem okviru Eurosistema, kakor je določeno v členu 120(2).

1. ZAHTEVE GLEDE POKRITOSTI

1. Kar zadeva trenutno pokritost, mora bonitetna agencija v vsaki od najmanj treh od štirih kategorij finančnega premoženja, ki zajemajo (a) nekrute bančne obveznice, (b) podjetniške obveznice, (c) krite obveznice in (d) listinjene vrednostne papirje, zagotoviti minimalno pokritost:
  - (i) 10 % skupnega primernega finančnega premoženja v euroobmočju, ki se izračuna z vidika ocenjenega finančnega premoženja in ocenjenih izdajateljev, razen za kategorijo listinjenih vrednostnih papirjev, za katero se bo uporabljala pokritost zgolj z vidika ocenjenega finančnega premoženja;
  - (ii) 20 % skupnega primernega finančnega premoženja v euroobmočju, ki se izračuna z vidika nominalnega neodplačanega zneska;
  - (iii) v najmanj dveh tretjinah držav članic euroobmočja, ki imajo primerno finančno premoženje v zadevnih kategorijah finančnega premoženja, zahtevano pokritost ocenjenega finančnega premoženja, ocenjenih izdajateljev ali ocenjenih nominalnih zneskov iz točk (i) in (ii).
2. Bonitetna agencija mora zagotavljati bonitetno oceno države najmanj za vse države euroobmočja, katerih rezidenti so izdajatelji finančnega premoženja iz ene od kategorij iz odstavka 1, ki ga ta bonitetna agencija ocenjuje, razen finančnega premoženja, za katero Eurosistem šteje, da je ocena tveganja zadevne države nepomembna za bonitetno oceno te bonitetne agencije za izdajo, izdajatelja ali garanta.
3. Kar zadeva preteklo pokritost, mora bonitetna agencija dosegati najmanj 80 % minimalnih zahtev glede pokritosti iz odstavkov 1 in 2 v vsakem od zadnjih treh let pred vložitvijo vloge za ugotovitev sprejemljivosti za bonitetni okvir Eurosistema ter mora dosegati 100 % navedenih zahtev ob vložitvi vloge in v celotnem obdobju sprejemljivosti za bonitetni okvir Eurosistema.

2. IZRAČUN POKRITOSTI

1. Pokritost se izračuna na podlagi bonitetnih ocen, ki jih izda ali odobri bonitetna agencija v skladu z Uredbo (ES) št. 1060/2009 ter ki izpolnjujejo vse druge zahteve za namene bonitetnega okvira Eurosistema.
2. Pokritost posamezne bonitetne agencije temelji na bonitetnih ocenah primernega finančnega premoženja za operacije denarne politike Eurosistema in se izračuna v skladu s pravili prednosti iz člena 84, pri čemer se upoštevajo samo bonitetne ocene te bonitetne agencije.
3. Pri izračunu minimalne pokritosti bonitetne agencije, ki še ni sprejeta za namene bonitetnega okvira Eurosistema, Eurosistem upošteva tudi ustrezne bonitetne ocene za finančno premoženje, ki ni primerno, ker nima bonitetne ocene zunanje bonitetne institucije, sprejete za bonitetni okvir Eurosistema.

3. PREVERJANJE SKLADNOSTI

1. Skladnost sprejetih zunanjih bonitetnih institucij s temi zahtevami glede pokritosti se bo preverjala vsako leto.
2. Neizpolnjevanje zahtev glede pokritosti se lahko sankcionira v skladu s pravili in postopki bonitetnega okvira Eurosistema.“;

7. vstavi se naslednja Priloga IXb:

„PRILOGA IXb

Minimalne zahteve bonitetnega okvira Eurosistema za poročila o novi izdaji in nadzorna poročila o programih kritih obveznic

1. UVOD

Zunanje bonitetne institucije morajo za namene bonitetnega okvira Eurosistema glede na člen 120(2a) z učinkom od 1. julija 2017 izpolnjevati posebne operativne kriterije v zvezi s kritimi obveznicami. Zunanje bonitetne institucije morajo zlasti:

- (a) pojasniti novo ocenjene programe kritih obveznic v javno dostopnem bonitetnem poročilu in
- (b) četrtno dati na voljo nadzorna poročila o programih kritih obveznic.

Ta priloga podrobneje določa te minimalne zahteve.

Skladnost zunanjih bonitetnih institucij s temi zahtevami se bo redno preverjala. Če za posamezen program kritih obveznic ti kriteriji niso izpolnjeni, lahko Eurosistem šteje, da javna bonitetna ocena oziroma javne bonitetne ocene, ki se nanašajo na ta program kritih obveznic, ne izpolnjujejo visokih bonitetnih standardov bonitetnega okvira Eurosistema. Tako se javna bonitetna ocena zadevne zunanje bonitetne institucije ne sme uporabiti za izpolnitev bonitetnih zahtev za tržno finančno premoženje, izdano v okviru tega posameznega programa kritih obveznic.

2. MINIMALNE ZAHTEVE

- (a) Javno dostopna bonitetna poročila (poročila o novi izdaji) iz odstavka 1(a) morajo vsebovati celovito analizo strukturnih in pravnih vidikov programa, podrobno oceno sklada finančnega premoženja, analizo tveganja refinanciranja in tržnega tveganja, analizo udeležencev v transakciji, lastne predpostavke in merila zunanje bonitetne institucije ter analizo vseh drugih pomembnih podrobnosti transakcije.
- (b) Nadzorna poročila iz odstavka 1(b) mora zunanja bonitetna institucija objaviti najpozneje osem tednov po koncu vsakega četrtnja. Nadzorna poročila morajo vsebovati naslednje informacije:
  - (i) vsa lastna merila zunanje bonitetne institucije, kar vključuje zadnja razpoložljiva dinamična lastna merila, ki se uporabijo za določitev bonitetne ocene. Če se datum, na katerega se lastna merila nanašajo, razlikuje od datuma objave poročila, je treba navesti datum, na katerega se lastna merila nanašajo;
  - (ii) pregled programa, kar vključuje najmanj stanje sredstev in obveznosti, izdajatelja in druge ključne stranke v transakciji, glavno vrsto finančnega premoženja za zavarovanje, pravni okvir, ki velja za program, ter bonitetno oceno programa in izdajatelja;
  - (iii) raven presežnega kritja, kar vključuje sedanje presežno kritje in zaveze za presežno kritje;
  - (iv) profil sredstev in obveznosti, kar vključuje vrsto zapadlosti kritih obveznic, npr. krita obveznica s fiksno zapadlostjo (*hard bullet*), krita obveznica z možnostjo podaljšanja zapadlosti (*soft bullet*) ali krita obveznica z možnostjo izplačila imetnikom kritih obveznic iz kritnega premoženja (*pass through*), tehtano povprečno trajanje kritih obveznic in kritnega sklada ter informacije o neusklajenosti obrestnih mer in valutni neusklajenosti;
  - (v) dogovore o obrestnih in valutnih zamenjavah, ki obstajajo ob objavi poročila, kar vključuje imena nasprotnih strank pri zamenjavah in, kjer so na voljo, njihove identifikatorje pravnih subjektov;
  - (vi) razporeditev valut, kar vključuje razčlenitev po vrednosti na ravni kritnega sklada in posameznih obveznic;
  - (vii) finančno premoženje v kritnem skladu, kar vključuje stanje finančnega premoženja, vrste finančnega premoženja, število in povprečno velikost posojil, preteklo uspešnost, zapadlost, razmerja med posojilom in vrednotenjem, regionalno porazdelitev in porazdelitev zamud;
  - (viii) nadomestno finančno premoženje v kritnem skladu, kar vključuje stanje tega finančnega premoženja;
  - (ix) seznam vseh ocenjenih vrednostnih papirjev v programu, označenih z mednarodno identifikacijsko številko vrednostnega papirja (ISIN). To razkritje se lahko zagotovi tudi v ločeni datoteki, ki jo je mogoče prenesti in se objavi na spletni strani zunanje bonitetne institucije;

- (x) seznam opredelitev podatkov in virov podatkov, ki se uporabijo pri pripravi nadzornega poročila. To razkritje se lahko zagotovi tudi v ločeni datoteki, ki se objavi na spletni strani zunanje bonitetne institucije.“;

8. oddelek VI Priloge XII se spremeni:

- (a) tabela 1 se nadomesti z naslednjim:

„Tabela 1

Tržno finančno premoženje, mobilizirano v transakcijah

Značilnosti

Ime	Kategorija finančnega premoženja	Datum zapadlosti	Opredelitev kupona	Frekvenca kupona	Preostala zapadlost	Odbitek
Finančno premoženje A	'Jumbo' krite obveznice, skladne s KNPVP	30.8.2018	Fiksen	6 mesecev	4 leta	2,50 %
Finančno premoženje B	Državne obveznice	19.11.2018	Variabilen	12 mesecev	4 leta	0,50 %
Finančno premoženje C	Podjetniške obveznice	12.5.2025	Brezkupon-ski		> 10 let	13,00 %

Cene v odstotkih (vključno z obračunanimi obrestmi) (*)

30.7.2014	31.7.2014	1.8.2014	4.8.2014	5.8.2014	6.8.2014	7.8.2014
101,61	101,21	99,50	99,97	99,73	100,01	100,12
	98,12	97,95	98,15	98,56	98,59	98,57
					53,71	53,62

(*) Cene, prikazane za določen datum vrednotenja, ustrezajo najbolj reprezentativni ceni na delovni dan pred tem datumom vrednotenja.“;

- (b) odstavek 1 dela „SISTEM OZNAČEVANJA FINANČNEGA PREMOŽENJA KOT ZAVAROVANJE“ se nadomesti z naslednjim:

„1. Dne 30. julija 2014 nasprotna stranka začne transakcijo začasne prodaje z NCB, ki odkupi 50,6 milijona EUR finančnega premoženja A. Finančno premoženje A je 'jumbo' krita obveznica, skladna s KNPVP, s fiksnim kuponom, ki zapade v plačilo 30. avgusta 2018 in ima stopnjo kreditne kvalitete 1–2. Torej ima preostalo zapadlost štiri leta, kar pomeni odbitek pri vrednotenju v višini 2,5 %. Tržna cena finančnega premoženja A na referenčnem trgu na ta dan znaša 101,61 %, kar vključuje obračunane obresti kupona. Nasprotna stranka mora zagotoviti tak znesek finančnega premoženja A, ki po 2,5-odstotnem odbitku pri vrednotenju presega dodeljeni znesek 50 milijonov EUR. Nasprotna stranka zato dostavi finančno premoženje A v nominalnem znesku 50,6 milijona EUR, katerega prilagojena tržna vrednost na ta dan znaša 50 129 294 EUR.“